

„Iată, Eu fac toate lucrurile noi”

Sabat după-amiază

Completează și memorează: „Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: «Iată, Eu fac toate lucrurile noi.» Și a adăugat: « Scrie , fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate .»” (Apocalipsa 21:5)

Distrugerea Babilonului din timpul sfârșitului este o veste rea pentru adepții lui, dar este o veste bună pentru poporul lui Dumnezeu (Apocalipsa 19:1-7). Babilonul le-a dat puterilor politice ideea de a-i persecuta pe credincioși și de a le face rău (Apocalipsa 18:24). De aceea, distrugerea lui echivalează cu eliberarea și salvarea lor.

Prin distrugerea Babilonului, primește în sfârșit răspuns rugăciunea martirilor din scena peceții a cincea. Strigătul lor: „Până când, Stăpâne?” este strigătul copiilor lui Dumnezeu oprimați și loviți, de la Abel și până la sfârșitul lumii (Psalmii 79:5; Habacuc 1:2; Daniel 12:6,7). Cartea Apocalipsa ne asigură că răul, oprimarea și suferința vor avea sfârșit.

A sosit timpul acum ca Hristos să-și ia în stăpânire Împărăția veșnică. Ultimele capitole din cartea Apocalipsa descriu distrugerea Babilonului din timpul sfârșitului, precum și distrugerea lui Satana și a răului. Și ne oferă câteva imagini despre așezarea Împărăției veșnice a lui Dumnezeu.

1. De ce este nunta o imagine potrivită pentru unirea dintre Hristos și poporul Său?

„Și am auzit ca un glas de gloată multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: „Aleluia! Domnul Dumnezeu nostru cel Atotputernic a început să împărățească. Să ne bucurăm, să ne **Apocalipsa 19:6-9** veselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat.” (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.) Apoi mi-a zis: „Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!” Apoi mi-a zis: „Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!” Apoc 19:6-9 **Ioan 14:1-3** “Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca, acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.” Ioan 14:1-3

Aici, Domnul folosește imagini de la nunțile evreiești antice pentru a ne transmite un adevăr. Mirele se ducea acasă la mireasă și se logodea cu ea. Din momentul achitării zestrei, cei doi erau considerați căsătoriți, dar încă nu locuiau împreună. Mirele se întorcea acasă la tatăl său ca să pregătească un loc pentru el și soția lui. Mireasa rămânea la tatăl ei ca să se pregătească. După ce pregătea un loc, mirele venea la mireasă și o ducea acasă la tatăl lui, unde avea loc nunta.

Acum două mii de ani, Hristos a părăsit cerul pentru a-i salva pe oamenii de pe pământ, dându-și viața pe Calvar, apoi S-a întors la Tatăl Său ca să pregătească un loc pentru cei răscumpărați (vezi Ioan 14:2,3) și, la sfârșitul timpului, El Se va întoarce ca să-i ia la Sine.

Apocalipsa 19:8 declară că miresei (bisericii) lui Hristos i s-a dat să se îmbrace cu in subțire și curat. Prin urmare, credincioșii lui Dumnezeu nu consideră că au vreun merit pentru faptele lor. Hainele cu care sunt îmbrăcați reprezintă „faptele neprihănite ale sfinților”, faptele făcute de ei ca urmare a unirii cu Hristos, Cel care locuiește în ei. Hainele acestea au fost spălate și albite în sângele Mielului (Apocalipsa 7:14).

În timpul vieții Sale pe pământ, Isus a spus o pildă despre o nuntă de la care un invitat a fost alungat pentru că a venit îmbrăcat cu hainele lui și nu cu haina pusă la dispoziție de împărat (Matei 22:8-14).

Apocalipsa 3:18 declară că haina oferită de Hristos este cea mai mare nevoie a credincioșilor din timpul sfârșitului. Faptul că El îi

sfătuieste pe laodiceeni să o „cumpere” de la El ne arată că așteaptă ceva în schimb. Noi renunțăm la mulțumirea de sine și la încrederea în sine în schimbul ascultării de Hristos și al încrederii în meritele Sale, singura noastră speranță de mântuire.

Nu suntem mântuiți prin faptele noastre, dar ce „fapte neprihănite” ale tale îți definesc viața?

Luni, 25 martie

Sfârșitul Armagedonului

2. Ce ne spun despre tipul de conflict din bătălia finală faptul că Domnul Hristos este numit „Cuvântul lui Dumnezeu” și sabia ascuțită care iese din gura Domnului Hristos?

„Apoi am văzut cerul deschis și iată că s-a arătat un cal alb! Cel ce sta pe el se cheamă **Apocalipsa 19:11-16** „Cel credincios” și „Cel adevărat” și El judecă și Se luptă cu dreptate. Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununi împărătești și purta un nume scris pe care nimeni nu-l știe decât numai El singur. Era îmbrăcat cu o haină înmuiată în sânge. Numele Lui este: „Cuvântul lui Dumnezeu”.

Aici este o descriere a revenirii lui Hristos, a împlinirii promisiunii așteptate cu dor de credincioșii din toate secolele. Observă limba-
jul: victoria este totală. Isus l-a înfrânt pe Satana în cer, l-a înfrânt în pustie, l-a înfrânt la cruce și îl va învinge când va reveni.

„Curând, apare la răsărit un nor mic și negru, cam cât o jumătate de palmă. Este norul care îl înconjoară pe Mântuitorul și care, de la distanță, pare învăluit în întuneric. Copiii lui Dumnezeu știu că acesta este semnul Fiului omului. În tăcere solemnă, ei privesc cum se apropie de pământ, făcându-se din ce în ce mai luminos și mai glorios, până când devine un nor mare și alb, la baza căruia se vede o strălucire ca de foc, iar deasupra, curcubeul legământului. Isus vine acum ca un cuceritor puternic, nu ca un «om al durerii» (Isaia 53:3), ca să bea cupa amară a rușinii și a suferinței; vine biruitor în cer și pe pământ, ca să-i judece pe cei vii și pe cei morți. Cel ce Se cheamă «Cel credincios și Cel adevărat... judecă și Se luptă cu dreptate», iar «oștile din cer» îl urmează (Apocalipsa 19:11,14). Este însoțit de o mulțime imensă de îngeri sfinți, care intonează imnuri cerești. Firmamentul pare plin de chipuri strălucitoare – «de zece mii de ori zece mii și mii

Oștile din cer îl urmau călare pe cai albi, îmbrăcate cu in subțire, alb și curat. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească neamurile cu ea, pe care le va cârmui cu un toiaș de fier. Și va călca cu picioarele teascul vinului mâniaei aprinse a atotputernicului Dumnezeu. Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: „Împăratul împăraților și Domnul domniilor”.
Apocalipsa 19:11-16

de mii» (Apocalipsa 5:11). Niciun om nu poate să descrie acea scenă, nicio minte muritoare nu-și poate imagina splendoarea ei” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, pp. 526–527).

În 2 Tesaloniceni 1:8-10, Pavel descrie și el victoria finală a lui Hristos la a doua Sa venire, când vor fi distruse toate puterile politice și religioase care au conspirat împotriva Lui și când vor fi eliberați pentru totdeauna cei care l-au fost credincioși.

Ce sentimente te încearcă citind descrierea revenirii Domnului Hristos, în paragraful de mai sus, din cartea „Tragedia Veacurilor”?

Marți, 26 martie

Mileniul

3. În ce stare se află pământul în timpul mileniului? În ce sens este Satana legat cu un lanț?

“Descoperirea lui Isus Hristos, pe care l-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi **Apocalipsa 20:1-3** lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscută trimițând prin îngerul Său la robul Său Ioan, care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos și a spus tot ce a văzut. Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile **Ieremia 4:23-26** scrise în ea! Căci vremea este aproape!” Apocalipsa 1:1-3

“Mă uit la pământ, și iată că este pustiu și gol; mă uit la ceruri, și lumina lor a pierit! Mă uit la munți, și iată că sunt zguduiți și toate dealurile se clatină! Mă uit, și iată că nu este niciun om și toate păsările cerurilor au fugit! Mă uit, și, iată, Carmelul este un pustiu și toate cetățile sale sunt nimicite înaintea Domnului și înaintea mâniei Lui aprinse! Ieremia 4:23-26

Cei o mie de ani (mileniul) încep la revenirea lui Hristos. Atunci sunt legați Satana și îngerii lui căzuți. Este o vorbire figurată. Satana este „legat” de circumstanțe. Pământul a fost devastat de plăgi și depopulat și se află într-o stare în parte asemănătoare cu cea de dinaintea creării lumii (Geneza 1:2). El devine astfel un fel de închiisoare pentru Satana pe parcursul mileniului. Din moment ce nu mai există ființe umane pe care să le ispitească și cărora să le facă rău, Satana și demonii lui nu au altceva de făcut decât să privească la consecințele răzvrătirii lor împotriva lui Dumnezeu.

“Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele li s-a dat judecata. Și am văzut sufețele celor ce li se tăiasă capul din pricina mărturiei lui Isus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și ale celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mână.

4. Unde se vor afla sfinții în timpul mileniului?

Ei au înviat și au împărățit cu Hristos o mie de ani. Ceilalți morți n-au înviat până nu

Apocalipsa 20:4-15 s-au sfârșit cei o mie de ani. Aceasta este întâia înviere.

Fericii și sfinții sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nicio putere; ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu El o mie de ani. Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat

Apocalipsa ne descoperă despre credincioși că ei vor petrece mileniul în locașurile cerești pregătite de Hristos. Ioan îi vede stând pe scaune de domnie ca împărați și preoți și judecând lumea. Isus le-a promis ucenicilor Săi acest lucru (Matei 19:28). Și Pavel a declarat că sfinții vor judeca lumea (1 Corinteni 6:2,3).

Prin judecata aceasta se stabilește corectitudinea acțiunilor lui Dumnezeu. În decursul istoriei, Satana a ridicat îndoieli cu privire la caracterul lui Dumnezeu și la modul în care S-a purtat El cu ființele pe care le-a creat. În timpul mileniului, Dumnezeu le oferă celor răscumparați acces la rapoartele istoriei ca să găsească răspunsuri la toate întrebările legate de corectitudinea deciziilor Lui în dreptul celor pierduți, precum și la întrebările legate de modul în care i-a călăuzit în viață. La finalul mileniului, toate întrebările cu privire la dreptatea Sa vor fi lămurite definitiv. Credincioșii nu vor mai avea niciun dubiu că acuzațiile lui Satana sunt nefondate. Ei înțeleg acum dreptatea lui Dumnezeu și justetea pedepsei finale.

Cu toții avem întrebări dificile la care nu am primit răspuns. Însă, în curând, Dumnezeu ne va răspunde la toate. Ce ne spune aceasta despre caracterul Său?

Miercuri, 27 martie

Un cer nou și un pământ nou

După eradicarea păcatului, pământul va fi transformat în casa celor răscumparați. Cum va arăta el?

În Apocalipsa 21:1, Ioan vede „un cer nou și un pământ nou”. Evreii credeau că există trei ceruri: bolta cerească, universul stelar și locuința lui Dumnezeu (vezi 2 Corinteni 12:2). Cerul din Apocalipsa 21:1 este atmosfera pământului. Pământul și cerul contaminate de păcat nu pot

rămâne în prezența lui Dumnezeu (Apocalipsa 20:11). Cuvântul grecesc pentru „nou” (*kainos*) se referă la un lucru vechi reînnoit, refăcut, nu la un lucru făcut pentru prima dată. Planeta aceasta va fi curățită prin foc și va fi readusă la starea inițială (2 Petru 3:10-13).

Interesant este că primul lucru pe care îl observă Ioan la pământul cel nou este absența mării. Și din moment ce folosește cuvântul „marea” (cu articol hotărât), înseamnă că se gândea la marea de care era înconjurat pe insula Patmos, marea care devenise pentru el un simbol al despărțirii și al suferinței. Absența acestei mări însemna pentru el absența durerii și a suferinței.

5. Ce asemănări există între Noul Pământ și Grădina Edenului?

„Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie și zicea: „Iată cortul Lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeu lor. El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici tipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.” Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi.” Si a adăugat. Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate.” Apoi miza zis: „Să așprăviri eu sunt Alfa și Omega, începutului și sfârșitului. Celui ce îl este sete îl voi da să bea fără plată din izvorul apei vieții. Cel ce va birui va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeu lui și el va fi fiul Meu. Dar cât despre fricoși, necredincioși, scârboși, uciogași, curvari, vrăjitori, închinătorii la idoli și toți mincinosii, partea lor este în iazul care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua.” Apocalipsa 21:2-8

„Pentru aceasta stau ei înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu și-l slujesc zi și noapte în Templul Lui. Cel ce șade pe scaunul de domnie își va întinde peste ei cortul Lui. Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete; nu-i va mai dogori nici soarele, nici vreo altă arșiță. Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele apelor vieții și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.” Apocalipsa 7:15-17

„Apoi, Domnul Dumnezeu a sădit o grădină în Eden, spre răsărit, și a pus acolo pe omul pe care-l întocmise. Domnul Dumnezeu a făcut să răsără din pământ tot felul de pomi plăcuți la vedere și buni la mâncare și pomul vieții în mijlocul grădinii și pomul cunoștinței binelui și răului.” Geneza 2:8-9

Prezența lui Dumnezeu garantează viața fără suferință și fără moarte pe pământul restaurat. El locuiește cu oamenii în Noul Ierusalim, „cortul” Lui (Apocalipsa 21:3). Datorită prezenței Sale, viața pe pământul reînnoit este ca viața într-un templu. Prezența Sa garantează că nu va mai fi suferință: lacrimi, moarte, tristețe, plâns, nici durere; nu mai există consecințele păcatului. Odată cu eradicarea păcatului, „lucrurile dintâi au trecut” (Apocalipsa 21:4).

La moartea fratelui lor, Lazăr, când au spus: „Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu!” (Ioan 11:21), Maria și Marta au

„Iată, Eu fac toate lucrurile noi”

arătat că știau că moartea nu putea rămâne în prezența lui Hristos. Prezența lui Dumnezeu pe Noul Pământ va asigura scutirea de orice durere și suferință prin care trecem aici. Aceasta este marea speranță creștină, pecetluită de Hristos cu sângele Său.

De ce sunt foarte importante pentru credința noastră lucrurile pregătite de Dumnezeu pentru noi?

Joi, 28 martie

Noul Ierusalim

6. Cum va arăta Noul Ierusalim?

⁶ „Apoi unul din cei șapte îngeri care țineau cele șapte potire pline cu cele din urmă
Apocalipsa 21:9-21 șapte urgii a venit și a vorbit cu mine și mi-a zis: „Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!” Și m-a dus, în Duhul, pe un munte mare și înalt. Și mi-a arătat cetatea sfântă, Ierusalimul, care se cobora din cer, de la Dumnezeu, având slava lui Dumnezeu. Lumina ei era ca o piatră preacumpă, ca o piatră de iaspis, străvezie ca cristalul. Era înconjurată cu un zid mare și înalt. Avea douăsprezece porți, și la porți, doisprezece îngeri. Și pe ele erau scrise niște nume: numele celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel. Spre răsărit erau trei porți; spre miazănoapte, trei porți; spre miazăzi, trei porți și spre apus, trei porți.

Noul Ierusalim este numit mireasa, soția Mielului. În Apocalipsa 19:7,8, metafora aceasta este folosită pentru poporul lui Dumnezeu. Noul Ierusalim este locul în care Hristos va locui în sfârșit împreună cu poporul Său.

Cetatea este înconjurată de un zid înalt prevăzut cu douăsprezece porți – câte trei porți pe fiecare dintre cele patru laturi, permițând accesul din orice direcție. Aceasta ne vorbește despre universalitatea cetății. În Noul Ierusalim, toți au acces nelimitat înaintea lui Dumnezeu.

Mai departe, cetatea este descrisă a avea formă de cub perfect; are 12 000 de prăjini, sau de stadii, în lungime, în lărgime și în înălțime. Cubul are 12 laturi. În total, cetatea are 144 000 de stadii, număr care simbolizează totalitatea celor răscumparați ai lui Dumnezeu de-a lungul secolelor (Apocalipsa 7:4). În templul din Vechiul Testament, Locul Preasfânt era un cub perfect (1 Împărați 6:20). Prin urmare, Noul Ierusalim funcționează nu doar ca templu, ci ca Loc Preasfânt. În templul de pe pământ, în Locul Preasfânt pu-

tea intra doar marele-preot. În Noul Ierusalim, privilegiul acesta le este oferit tuturor celor răscumpărați.

7. Ce lucruri din interiorul cetății trimit cu gândul la Eden? Ce semnifică faptul că în cetate nu va mai fi nimic vrednic de blestem?

Apocalipsa 21:21–22:5 _____

În Noul Ierusalim, atenția este atrasă mai întâi de râul cu apa vieții, care iese din tronul lui Dumnezeu (vezi Geneza 2:10). Dacă pe malurile râului din Babilon poporul lui Dumnezeu se simțea străin și tânjea de dor după Ierusalim (Psalmii 137), pe malurile râului vieții din Noul Ierusalim poporul pelerin al lui Dumnezeu, din toate secolele, se simte în sfârșit acasă.

Vineri, 29 martie

Un gând de încheiere

Cartea Apocalipsa se încheie cu aceeași temă cu care a început: a doua venire a lui Hristos cu putere și slavă și întemeierea Împărăției veșnice a lui Dumnezeu. Revenirea Domnului, moment în care El va fi în sfârșit unit cu mireasa Lui, constituie punctul culminant al cărții.

Totuși cartea nu prezintă aceste evenimente dintr-o perspectivă nerealistă. Faptul că Isus vine curând este prima realitate. A doua realitate este faptul că noi suntem încă aici și așteptăm revenirea Sa. În acest timp de așteptare, trebuie să înțelegem bine ce ne transmite Apocalipsa și vom înțelege citind-o iar și iar, până la sfârșit. Apocalipsa ne reamintește ca, în acest timp de așteptare, să nu privim la lucrurile din lume, ci să ne fixăm ochii la Acela care este singura noastră speranță. Hristos din Apocalipsa este răspunsul la toate speranțele și dorurile umane în viața aceasta plină de dileme și de nesiguranță. El ține în mână Sa viitorul nostru și pe cel al lumii!

Apocalipsa ne mai reamintește că, până va veni sfârșitul, avem misiunea de a vesti în lume apropiata revenire a lui Isus. Așteptarea noastră nu este pasivă, ci activă. Și Duhul, și biserica spun: „Vino!” (Apocalipsa 22:17). Să ne alăturăm și noi acestui apel și să aducem la cunoștința tuturor oamenilor această veste bună!

Studiu suplimentar: *Tragedia veacurilor*, cap. 41, „Devastarea pământului”, și cap. 42, „Sfârșitul mării lupte”.

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Deuteronomul 1–7

1. Cum sunt descriși emimii și cine îi numeau astfel?
_____
2. Ce l-a cerut Moise Domnului și a fost refuzat?
_____
3. Ce motivație nouă și diferită le-a fost dată israeliților pentru respectarea Sabatului?
_____
4. Ce a spus Moise că vor extrage israeliții din munții țării promise?
_____

Istoria mântuirii, cap. 57

5. Ce face Diavolul să se creadă despre Biblie?
_____
_____

Partea I: PRIVIRE GENERALĂ

Textul-cheie: Apocalipsa 21:5

Pasajul studiat: Apocalipsa 19–22 se deschide cu evenimentele finale de dinaintea și din timpul revenirii lui Isus (Apocalipsa 19) și le oferă apoi cititorilor o imagine despre evenimentele imediat următoare, despre mileniu (Apocalipsa 20) și despre veșnicie (Apocalipsa 21 și 22).

Introducere: Ultimele patru capitole din Apocalipsa ne oferă cea mai clară și mai detaliată relatare biblică despre evenimentele de dinaintea, din timpul și de după a doua venire. Indicii despre mileniu găsim și în alte părți ale Bibliei (1 Corinteni 15:20-22; Isaia 26:19-21), însă doar aici se precizează exact cât va dura această perioadă. Relatarea despre cei o mie de ani apare între scena celei de-a doua veniri a lui Isus și scena întoarcerii Sale, împreună cu cetatea Noul Ierusalim, pe acest pământ.

Temele studiului:

I. Cum va înnoi Dumnezeu pământul: îl va transforma pe cel vechi sau va face unul nou?

Semnificația termenului „nou” din expresia „pământ nou”.

II. Relația dintre căderea Babilonului și pecetea a cincea

III. Trei concepții despre mileniu

IV. Va fi plictisitoare veșnicia? Ce vor face credincioșii în tot acest timp?

V. Fundalurile care explică Noul Ierusalim

VI. Forma Noului Ierusalim

Aplicația pentru noi: Secțiunea aceasta analizează scopul urmărit de Dumnezeu prin cei o mie de ani din Apocalipsa și prin profeția biblică. Partea finală a secțiunii tratează despre atitudinea pe care ar trebui să o avem față de învățăturile din Apocalipsa.

Partea a II-a: COMENTARIU

Vezi introducerea de la Partea I pentru un rezumat al capitolelor 19–22 din Apocalipsa.

Temele principale ale studiului 13 pe larg:

I. Cum va înnoi Dumnezeu pământul: îl va transforma pe cel vechi sau va face unul nou?

Apocalipsa 20:11 declară că pământul vechi și cerul „au fugit” dinaintea Celui care șade pe scaunul de domnie cel mare și alb. Sinonimele lui „a fugi” (gr. *ephugen*) sunt „a pieri” și „a dispărea”. De vreme ce „nu s-a mai găsit loc pentru ele” după ce au dispărut, poate însemna că Dumnezeu, când va face „toate lucrurile noi” (Apocalipsa 21:5), va face un pământ complet nou și nu va „recicla” materiile celui vechi. Pe de altă parte, partea de miercuri a studiului arată că „nou” în greacă (*kainos*) se referă la un lucru vechi reînnoit, refăcut, nu la un lucru făcut pentru prima dată (vezi 2 Corinteni 5:17). Observă însă Marcu 2:21, unde „nou” are sensul de *făcut pentru prima dată*.

De asemenea, este interesant că Geneza 1 pare a descrie crearea pământului la început ca pe o activitate de organizare a unor elemente existente și nu ca pe o producere din nimic (Geneza 1:1-3). Unii înțeleg din Geneza 1:1 că Dumnezeu a creat mai înainte întreaga materie a pământului. Ce știm sigur totuși este că El nu este dator materiei pre-existente.

II. Relația dintre căderea Babilonului și pecetea a cincea

Secțiunea din Sabat după-amiază conține următoarea afirmație: „Prin distrugerea Babilonului, primește în sfârșit răspuns rugăciunea martirilor din scena peceteii a cincea.” Ce argumente avem în acest sens? Apocalipsa 19:1,2 face aluzie clară la Apocalipsa 6:10, unde sufletele de sub altar strigă la Dumnezeu: „Până când, Stăpâne, ... zăbovești să judeci și să răzbuni sângele nostru?” Textul original din greacă spune așa: „Până când... nu judeci (gr. *krineis*) și nu răzbuni (gr. *ekdikéis*)?” În ce privește suflete de sub altar, nu există nicio dovadă că Dumnezeu judecă sau răzbună sângele lor.

Lucru interesant însă, Apocalipsa 19 folosește aceleași două cuvinte, „a judeca” și a răzbuna” la timpul trecut pentru a descrie căderea Babilonului. Marea gloată din cer se bucură de faptul că Dumnezeu „a judecat (gr. *ekrinen*) pe desfrânata cea mare... și a răzbunat (gr. *exedikêsan*) sângele robilor Săi din mâna ei” (Apocalipsa 19:2).

III. Trei concepții despre mileniu

1. Premilenialismul: a doua venire a lui Isus are loc înainte de cei o mie de ani.

2. Postmilenialismul: a doua venire are loc la finalul celor o mie de ani.

3. Amilenialismul: cei o mie de ani sunt doar o metaforă pentru întreaga eră creștină; perioada aceasta nu ar trebui luată literal; în aceste condiții, ar însemna că prima înviere (Apocalipsa 20:4,5) de la începutul mileniului ar fi una spirituală, ar fi mai degrabă noua viață adusă de Evanghelie (Ioan 5:22-25; 2 Corinteni 5:17).

Ce argumente biblice avem în favoarea premilenialismului, poziția adventiștilor de ziua a șaptea cu privire la cei o mie de ani din Apocalipsa 20?

1. Structura cărții Apocalipsa. Balaurul (Apocalipsa 12), fiara (Apocalipsa 13), prorocul mincinos (Apocalipsa 13) și Babilonul intră în scenă în această ordine. Și apoi ies din scenă în ordine inversă: Babilonul (Apocalipsa 18), prorocul mincinos (Apocalipsa 19), fiara (Apocalipsa 19) și balaurul (Apocalipsa 20). Dacă fiara, prorocul mincinos și Babilonul au ieșit din scenă până la Apocalipsa 20:3, atunci, logic, mileniul trebuie să fie după a doua venire.

2. În mod normal, „a învia” (Apocalipsa 20:4, gr.: *ezésan*; Apocalipsa 20:5, gr.: *anastasis*) are sensul de a reveni la viață în trup, nu în spirit (Ioan 11:25; Romani 14:9; Apocalipsa 2:8;13:14).

3. Învierea celor cărora li s-a tăiat capul (Apocalipsa 20:4) trebuie să fie mai mult decât una spirituală.

4. „Sufletele celor ce li se tăiasc capul” au suferit din cauză că au acceptat Evanghelia. Învierea lor nu are cum să semnifice venirea lor la viață prin Evanghelie, învierea lor are loc după decapitare. Cuvântul tradus aici prin „a tăia capul” (gr.: *pepelekismenôn*) nu are sens spiritual.

IV. Va fi plictisitoare veșnicia? Ce vor face credincioșii în tot acest timp?

Biblia arată că păcătoșii răscumparați vor îndeplini în veșnicie trei roluri semnificative: ei vor fi împărați, preoți și cercetători.

1. Apocalipsa arată că păcătoșii răscumparați I se vor alătura lui Dumnezeu la conducerea universului (Apocalipsa 3:21; 7:15-17). A sta

împreună cu Isus pe tronul Lui înseamnă a lua parte la guvernarea universului.

2. Ei vor fi împărați și preoți pentru Domnul. În lumea antică, două categorii de oameni erau considerate a avea statut înalt. În domeniul politic, cel mai înalt statut îl deținea împăratul, iar în domeniul religios, preotul. Se spune că puterea corupe, însă riscul acesta nu mai există în cazul celor deveniți modești prin suferință. A fi preot în eternitate înseamnă să îndeplinești un rol de conducere în închinare (Apocalipsa 5:9-13) și să dai o mărturie specială pe baza experienței personale în ce privește păcatul și consecințele lui (Apocalipsa 14:3). Celui credincios în puține lucruri i se vor da în grijă multe lucruri (Matei 25:21)!

3. Școala poate părea uneori o tortură, însă adevărata învățare este o plăcere. Dumnezeu a sădit curiozitatea în sufletul nostru și puține lucruri ne aduc o așa mare satisfacție ca descoperirea. Când învățăm în ritmul nostru, când învățăm despre domeniile care ne interesează, când curiozitatea ne stimulează să fim atenți, învățarea este cea mai plăcută experiență din câte există. Iar în univers sunt atât de multe de descoperit! În cer vom avea timp din belșug să învățăm și să ne dezvoltăm, și învățarea va fi o adevărată desfătare!

V. Fundalurile care explică Noul Ierusalim

Viziunea despre Noul Ierusalim își are temeiul în Scriptură. Râul care iese din scaunul de domnie (Apocalipsa 22:1) și pomul vieții (Apocalipsa 22:2) amintesc de Grădina Edenului. Lumina cetății și forma ei cubică (Apocalipsa 21:11,16) amintesc de cortul întâlnirii și de templu (Exodul 40:34,35; 1 Împărați 6:20; 1 Împărați 8:11). În Biblie, doar două lucruri au formă cubică: Locul Preasfânt și Noul Ierusalim. Însuși numele „Noul Ierusalim” ne trimite cu gândul la capitala regelui lui David. Multe alte aspecte ale designului cetății amintesc, de asemenea, de templul văzut de Ezechiel în viziune (Ezechiel 40–48). Și numeroase detalii ale Noului Ierusalim evocă făgăduințele făcute biruitorilor în scrisorile către cele șapte biserici (de exemplu, pomul vieții în Apocalipsa 2:7; 22:2). Prin urmare, viziunea despre Noul Ierusalim nu este de sine stătătoare, ci se împletește cu multe evenimente din istoria lucrării lui Dumnezeu consemnate în Biblie.

VI. Forma Noului Ierusalim

Lungimea, lățimea și înălțimea Noului Ierusalim sunt egale, fapt ce sugerează o formă cubică (Apocalipsa 21:16). Majoritatea și-l imaginează de forma aceasta și probabil că este corect așa. Descrierea Noului Ierusalim utilizează din abundență numărul 12 – 12 porți, 12 temelii, 144 de coți are zidul în înălțime, 12 000 de stadii măsoară cetatea (Apocalipsa 21:12-21). Cubul are 12 muchii. Deși textul nu precizează ce formă are cetatea, forma cubică ar corespunde simbolismului și amintește de Locul Preasfânt.

Partea a III-a: APLICAȚIA PENTRU NOI

1. De ce mai este nevoie de mileniu, dacă a doua venire pare că pune capăt tuturor lucrurilor?

a) O perioadă de recuperare pentru cei drepti. În cer nu vor avea loc convertiri, dar va exista necesitatea de dezvoltare personală și relațională. Apocalipsa 22:2 spune că frunzele pomului vieții vor servi la vindecarea neamurilor. Vor ajunge în cer oameni care ți-au fost antipatici sau pe care nu te-ai aștepta să-i întâlnești acolo. Iar alții pe care te-ai aștepta să-i vezi acolo, nu vor fi. Cei o mie de ani vor fi o ocazie de informare, de dezvoltare și de tranziție la viața veșnică.

b) O perioadă de examinare pentru cei drepti. Cei răscumparați vor putea să cerceteze „cărțile” din cer și să primească răspuns la întrebările pe care le au despre Dumnezeu, despre cei dragi care nu au fost mântuiți și despre diferite aspecte ale mării lupte. Sunt multe întrebări care vor primi răspuns atunci.

c) O perioadă de demonstrare a caracterului lui Satana și al urmașilor lui. La finalul mileniului, Satana și urmașii lui vor dovedi pentru o ultimă oară caracterul lor distructiv. Această probă finală îi va consolida definitiv pe cei răscumparați în loialitatea față de Dumnezeu.

2. Care este scopul principal al cărții Apocalipsa? Scopul profeției nu este să ne satisfacă nouă curiozitatea despre viitor, ci să ne învețe cum să trăim acum. Apocalipsa ne ajută să ne pregătim pentru timpul sfârșitului, iar până atunci, ne dă speranță, sens și scop în viață, așa cum le-a dat la milioane de creștini (Apocalipsa 1:3).